

smuglede, eller som Staten i alt Fald ikke havde faaet den samme tillommende Told af, om dette Tab for Statskassen efter hans Mening hidrørte fra en Feil i Toldloven, eller om den hidrørte fra en Feil ved Toldtilsynet. Hidrører den efter hans Anskuelse fra en Feil i Toldloven, skal jeg være ham taknemmelig for Oplysninger, der kunne foranledige mig til at foreslå en Forandring med Hensyn til Tolden af Kul, som kan afværge, at Staten for Fremtiden lider saadanne Tab. Hidrører det derimod fra en Mangel ved Toldtilsynet, saa forekommer det mig, at Emnet ikke ret hører hjemme her paa denne Plads og under denne Sags Behandling. Vil det ærede Medlem paa anden Maade give mig Leilighed til at undersøge et saadant enkelt Forhold, kan jeg kun takke ham derfor. Min Bestræbelse skal være den at undgaa Tab for Statskassen baade paa den ene og den anden Maade. — Da selve Vindringsforlaget nu ligger for, kan jeg ikke Andet end udtale om det, at jeg ikke ser, at det har nogen berettiget Betydning. Jeg kan meget godt forstaa, at man kan føle en Trang til at vise, at man anerkjender Røesukkerfabrikerens Krav paa en Nedsættelse i den Afgift, de nu svare; men jeg kan ikke forstaa, ikke opfatte dette som et alvorligt Forsøg paa at skaffe Røesukkerfabrikationen denne billige Formindskelse i Afgiften, da det jo dog maa ligge temmelig klart for, at, hvor gjerne jeg end saae, at der ogsaa her vises fuld Retfærdighed, kan jeg dog ikke gaa ind paa at købe denne Retfærdighed ved et Offer for Statskassen, som jeg tidligere har betegnet med 6 Millioner Kroner om Aaret. Jeg betragter altsaa Forslaget som ikke havende nogen praktisk Betydning; men ikke desto mindre kan jeg ikke undlade at gjøre de ærede Forslagsstillere opmærksomme paa, at de dog ikke have — hvilket jeg efter Ordspørerens Udtalelser maa antage var Meningene — optaget ganske det Samme som det, der fandtes i det Lovforslag, der er forsvundet. Jeg sigter selvfølgelig ikke herved til, at 8 pCt. er blevet til 6 pCt.; dette vilde jo være en ligefrem Følge af, at Tolden paa Stenful og Benful ophevedes. Men jeg maa gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der er en anden Afvigelse, og det er den, at der i det her foreliggende Lovforslags § 31 er fastholdt det absolute Maal af Godtgjørelsen for udført Sukker, medens der i det nævnte, nu forsvundne Lovforslag var foreslaaet, at Udførselsgodtgjørelsen paa Sukker bestemtes administrativt som hidtil. Det vil være uundgaeligt at benytte netop denne Bemyndigelse til administrativt at forandre Udførselsgodtgjørelsen, naar Røesukkerafgiften bliver formindsket fra 4—8, selvfølgelig ogsaa fra 4—6, thi ellers vilde der være en ligefrem Fordel ved Udførselen, en ligefrem Præmie paa Udførselen, det bliver ganske vist ikke noget stort Beløb pr. Bund, men den ærede Ordspører vil vistnok erkjende, at hvor det dreier sig om saa store Kvantiteter, bliver ogsaa et

meget lille Maal pr. Bund af stor Betydning. Maa jeg endnu kun tilføje, at det jo dog ikke forholder sig som angivet af den ærede Ordspører, da der forhandlede om Udvalgs Nedsættelse, at det ikke betød meget, om Sukkerloven blev vedtaget eller den faldt, idet Raffinaderierne vandt det, som Røesukkerfabrikerne tabte, og de efter hans Udtalelser vare paa een Haand. Det forholder sig imidlertid ikke saaledes. Vi have Røesukkerfabriker, som ikke ere knyttede til Raffinaderier, og vi have Raffinaderier her, i det Mindste eet, som ikke er knyttet til Røesukkerfabriker. Jeg tror altsaa ikke, at den ærede Ordspører kan troste sig og sine Meningsfæller med, at den Retfærdighed, man skulder Røesukkerfabrikerne, paa anden Haand er ydet ved at lade en Beskyttelse staa for Raffinaderierne, som man er enig om, at de kunne undvære.

G. Petersen: Den høitærede Minister maa have misforstaaet mig. Jeg sagde: Naar Flertallet kom med Lovforslag, bleve de fra den anden Side i Reglen betegnede som politiske Skattraf. Det var ikke den høitærede Finantsminister, jeg derved tænkte paa. Hvis jeg havde troet, at der var Misligheder tilstede med Hensyn til Toldopsynet, kunde det aldrig have faldet mig ind at komme med disse Bemærkninger i denne Sag. Jeg forudsætter ganske vist, at Toldopsynet opfylder sin Pligt; men det er tværtimod Misligheder ved Loven, jeg tænkte paa, idet den bestemmer, at der kan fortolbes enten pr. Løst eller pr. Lønne, og den Maade, hoorpaa Dampskibene efter deres Indhold beregnes, er saa slet og uheldig som vel muligt. Det er saaledes udelukkende Toldloven, jeg kritiserer. Under en tidligere Forhandling i et Udvalg for 1 eller 2 Aar siden vare vi enige med en tidligere Finantsminister om, at det vilde være nødvendigt at gaa over fra Maalesystemet til Vægtsystemet med Hensyn til Fortoldning af Kul, og derom vare vi enige, endnu før der var Tale om aldeles at hæve Tolden paa denne Vare. Det er dette, som jeg tror vilde være nødvendigt og ogsaa rigtigt, hvis saadanne Misligheder virkelig skulle hæves. For Dieblittet er nemlig Forholdet saaledes, at den mindre Forretningsmand i denne Branche maa betale til Statskassen Alt, hvad han skal og bør, hvorimod den store Forretningsmand, som kan tage Kul hjem i betydelige Kvantiteter, kun betaler Halvdelen af, hvad han bør betale.

Finantsministeren (Strup): Det var det Udtryk, som det ærede Medlem brugte, da han først havde Ordet, Udtrykket „indsmugle“, som bragte mig til at tvivle om, hvad det ærede Medlems Mening egentlig var, og det glæder mig at